

ja maha jäimand, kannideps, et muistne rahva-
muusika Sörres oma aji ja traiganud ja uue vooda-
eest läieski Raganome os pidanud. Seda uuk vooda-
mikui ke selgeski külalts ka võrvalt otsekohal filmi
paistab - lähemalts kirjeldada oks eba üleügne, seepärast
kõrvalt voodatud vooda osas põfamal kajul, kui meie
peda suurte maailma rahva seas oleme hõrginud
nägema ja kaualma. Pidudel üleüldiselt hukkavad
ringmängud (naik.: „kas peigmees otsis pruuli“, „oh kui
vasked on ma päärad“ j.u.e.) ja hants^{*)}. Mõngarüütid
os peaasjalikult wüül ja harmonik, luidab
ka orkester. Laulude repertoore on rikas: kõik meie
hukkavad, rahva-laulud", sentimental-romantiliseks
kaebelauludeks (naik.: Klaara olus raagitoru",
„mols kohile ja laevad joostud valla", „uks
kuninga lükas ja kuninga poeg") hakanedes kundi-
ja maaliske- ja fajilauludeeni. Hearanis ^{rohkusi} kaimas
os armastef-laule^{**}, igatpägu sooli. Neiukest
roovi-huuled ja siidi-jaukfed leiarad rohvera-ööpiliks
kirjeldusti nüfamahaobi kui kõige põõraem pole. Hearanis

^{*)} Cüükui mõie paari vähema hiku peal aukha laime,

<sup>**) Peab la'kendama ak Sörres, traaga ilapästi hankjatustele.
Rohkem poolkoidmisest leibat valge.</sup>